

РЕШЕНИЕ

№ 4545

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 01.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2443** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „Т. БГ“, ЕИК[ЕИК], представлявано от С. С. Й., срещу писмо с изх. № 53-00-1835/24.10.2018 г. на директора на Областно пътно управление /О./ – С., както и срещу писмо с изх. № 11-00-96/04.02.2019 г. на член на управителния съвет на Агенция пътна инфраструктура /УС на А./.
Твърденията са както следва: налице е административен акт, по същество отказ да бъде удовлетворено желанието на жалбоподателя да бъде отстранена напречна шумна маркировка тип „зебра“ на [улица]преди и след кръстовището с пътя към м. „Черна бара“, [община]. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност поради нарушение на материалния закон и издадена при съществени процесуални нарушения, подробно развити в първоначалната жалба и последвалите становища. Твърди се, че с молба с вх. № 53-00-1670 от 28.09.2018 г. пред директора на Областно пътно управление (О.) – С. е направено искане напречна шумна маркировка М20, находяща се на международен път I-8 (Е80), в участъка от км. 40+650 до 41+250 да бъде отстранена. Сочи, че писмо с изх. № 53-00-1835 от 24.10.2018 г. на директора на О. – С. е единственият акт в отговор на подробно аргументираното от дружеството искане. По така подадената молба и искания за административния орган е съществувало задължение да се произнесе по същество. В случай, че не е компетентен да го направи, той е бил длъжен да препрани искането на компетентния административен орган. Отказът на директора на О. – С. е оспорен от дружеството по административен

ред пред Управителния съвет (УС) на А. с молба вх. № 11-00-958 от 09.11.2018 г. В резултат на така направеното оспорване УС на А. е отговорила с потвърждаване на отказа на директора на О. – С., материализирано в писмо с изх. № 11-00-96 от 04.02.2019 г. от инж. Д. А., член на УС на А.. Това произнасяне следва да се счете като признание за наличието на отказ да бъде извършено търсеното премахване на шумната маркировка.

В съдебно заседание оспорващото дружество се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноси по делото.

Ответникът – директорът на Областно пътно управление – С., за съдебно заседание редовно призован, не изпраща представител. С писмено становище е аргументирано недопустимост на съдебното производство поради липса на индивидуален административен акт.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С молба с вх. № 53-00-1670 от 28.09.2018 г. от [фирма] до директора на Областно пътно управление – С. е направено искане напречна шумна маркировка М20, находяща се на международен път I-8 (Е80), в участъка от км. 40+650 до 41+250 да бъде отстранена. Твърденията са били, че напречната шумна маркировка М 20 не отговаря на изискванията на чл. 42б и § 1, т. 20 от наредба № 2/17.01.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътната маркировка.

С писмо изх. № 53-00-1835/24.10.2018 г. на директора на О. – С. е отговорено на молба с вх. № 53-00-1670 от 28.09.2018 г. В същото са указани предприетите мерки за подобряване организацията на движението в процесния участък. Изрично е посочено, че срокът на въведената временна организация за безопасност на движението е две години, от датата на съставяне, като през това време от заинтересованата страна следва да се процедира и изгради безопасно пресичане на второ ниво.

Недоволен от това писмо останал жалбоподателят [фирма], поради което с вх. № 11-00-958/09.11.2018 г. е сезирал председателя на УС на А. и директора на дирекция „Пътна безопасност и планиране на дейностите по РПМ“ при А..

С писмо с изх. № 11-00-96/04.02.2019 г. на член на УС на А. е отговорено, че всички изпълнени мерки са въз основа на изготвен и одобрен по съответния ред проект за организация на движението. Изпълненото решение е временно до осигуряване на безопасно пресичане на пешеходци чрез пасарелка или подлез. Посочено е още, че премахването на шумната маркировка ще доведе до повишаване на рисковете за безопасността на пешеходците. Предписаните мерки са необходими с оглед пътната безопасност, която е основен приоритет на А..

С определение № 123/13.062019 г. по адм. дело № 2443/2019 г. на АССГ е оставена без разглеждане жалбата на [фирма] срещу писмо изх. № 53-00-1835/24.10.2018г. на директора на О. – С., като е прието, че същото не представлява административен акт. С определение № 1438/29.01.2020г. по адм. д. № 10671/2019г. на ВАС е отменено определение № 123/13.062019 г. по адм. дело № 2443/2019 г. на АССГ и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия. Дадени са указания както следва: писмо изх. № 53-00-1835/24.10.2018 г. на директора на О. – С. има характер на административен акт, който следва да бъде проверен за

законосъобразност, вкл. компетентност на издателя му по см. на чл. 17, т. 1 от Наредба № 1 от 17.01.2001г. за организиране на движението по пътищата. Посочено е още, че АССГ не се е произнесъл и по втория оспорен акт - писмо с изх. № 11-00-96 от 04.02.2019 г. на УС на А., където жалбата следва да бъде преценена относно редовност и допустимост.

По настоящето дело е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира изцяло. Според заключението на в.л. инж. А. Ц. напречната шумна маркировка, разположена в участъка от км. 40+650 до 41+250 на международен път I-80 (E80) се намира на по-малко от 300 метра от урбанизирана територия видно от скица приложение 1 към СТЕ (според скицата в 300 м зона попада част от м. Черна бара). Пешеходната пътека е изпълнена на място в участъка от км. 40+650 до 41+250 на международен път I-80 (E80) и представлява напречна пътна маркировка „пешеходна пътека“ М 8.1 – тип „Зебра“. Останалите елементи (знаците) като изпълнение са с постоянен характер.

При така установените факти, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата, в частта срещу писмо изх. № 53-00-1835/24.10.2018 г. на директора на О. – С. е процесуално допустима за разглеждане по същество. Бе посочено, че с определение № 1438/29.01.2020 г. по адм. д. № 10671/2019 г. на ВАС е прието, че цитираното писмо представлява административен акт, който засяга заявителя по молба с вх. № 53-00-1670 от 28.09.2018г., а именно: [фирма].

По силата на изричните процесуални разпоредби на чл. 98 и чл. 145, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 97, ал. 2 от АПК на обжалване пред съда подлежат само тези актове на по-горестоящия административен орган, с които оспореният пред тях акт е изменен или отменен и въпросът е решен по същество.

От данните по делото се установява, както и в жалбата се претендира, че писмо, изх. № 53-00-1835/24.10.2018 г. на директора на О. – С. е било оспорено по административен ред пред УС на А.. С писмо, изх. № 11-00-96/04.02.2019 г. на член на УС на А. по същество е потвърден „отказа“ на директора на О. – С.. Следователно не е налице хипотезата на чл. 145, ал. 2, т. 2 от АПК, а именно: с решението на горестоящия орган не е изменен първоначалния акт, респ. не е отменен и въпросът не е решен по същество. Ето защо в конкретното административно производство на оспорване подлежи първоначалният акт (писмо изх. № 53-00-1835/24.10.2018г. на директора на О. – С.), а жалбата в частта, в която се оспорва писмо с изх. № 11-00-96/04.02.2019г. на член на УС на А. е недопустима за разглеждане, като на основание по чл. 159, т. 1 от АПК производството по делото в тази част следва да бъде прекратено.

Съгласно чл. 224 от АПК указанията на Върховния административен съд по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото. Такива са дадени в определение № 1438/29.01.2020 г. по адм. д. № 10671/2019 г. на ВАС, а именно: да се изследва законосъобразността на писмо, изх. № 53-00-1835/24.10.2018 г. на директора на О. – С., което представлява изричен отказ на административния орган да удовлетвори направеното от дружеството искане, вкл. да се установи компетентността на директора на О. – С., по отношение на премахването на напречна шумна маркировка, разположена в участъка от км. 40+650 до 41+250 на международен път I-80 (E80).

Вън от тези въпроси са законосъобразността на така поставената маркировка, както и

всички съпътстващи актове и становища на органите О. – С., сектор ПП при ОДМВР – С., Общински съвет – Б.. Това е така, защото в случая се касае за влезли в сила актове, като инцидентен контрол над тях е недопустим. В Административно – процесуалният кодекс не е предвидена възможност, идентична на тази по чл. 17, ал. 2 от ГПК за инцидентен контрол над административните актове в гражданското производство. Отделно от това, законосъобразност на фактическото положение (изпълнение на обект пешеходна пътека, поставени знаци и маркировка, разстоянието до жилищни територии и дали последните са съществували към момента на полагане на маркировката) се изследва от компетентните за това органи, които при наличие на предпоставки за това служебно издават нужните актове и предприемат мерки за отстраняване на незаконосъобразностите.

Преди всичко и с оглед указанията на ВАС съдът съобрази следното:

Касае се за напречна шумна маркировка, разположена в участъка от км. 40+650 до 41+250 на международен път I-80 (E80). От заключението на СТЕ се установява, че тази част от пътя е в границите на урбанизирана територия.

Съгласно чл. 3, ал. 3 от ЗДвП, условията и редът за организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Именно на това правно основание е издадена и посочената по-горе Наредба № 1/ 17.01.2001 г. за организиране на движението по пътищата- § 2 от ДР на същата. В чл. 6, т. 1 и чл. 15 от Наредба № 1/ 17.01.2001г. е изрично предвидено, че за организиране на движението по пътищата се изготвят генерални планове за организация на движението в населени места, чиито окончателни проекти се одобряват от кметовете на съответните общини/райони. Според чл. 6, т. 2 и чл. проекти за организация на движението (ПОД) извън границите на населени места, като съгласно чл. 17 от наредбата компетентността се разделя между изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Пътища", от директора на съответното областно пътно управление и кмета на съответната община в зависимост от вида и класа на пътищата. По мнение на настоящият съдебен състав полагане на маркировка и нейната промяна или премахване представлява част от организацията на движението по пътищата, арг. от чл. 3 от наредба № 2/2001 г. за сигнализация на пътищата с пътна маркировка.

Съгласно списък по приложение 1 към т. 1 от решение № 959 на МС от 31.12.2018 г. за утвърждаване на Списък на републиканските пътища /Обн., ДВ, бр. 3 от 8.01.2019 г., в сила от 8.01.2018 г., изм., бр. 19 от 6.03.2020 г., в сила от 6.03.2020 г./ път E 80 (I-8) Граница С.- К.- Драгоман- ок.п. С.- о.п. И. - К. - Б. - П. - П. - П. - о.п. X. – X. – Любимец - С. - Капитан А. е републикански път, първи клас.

Следователно, компетентен да одобри проект за организация на движението е изпълнителният директор на Изпълнителната агенция "Пътища" – чл. 17, т. 1 от наредба № 1/2001 г. От друга страна, инициатор на производството според чл. 16 от наредба № 1 е стопанинът на пътя, който според § 1, т. 1 от ДР е собственикът или администрацията, която управлява пътя.

Съгласно чл. 19 от Закона за пътищата републиканските пътища се управляват от Агенция "Пътна инфраструктура", а общинските пътища - от кметовете на съответните общини. Управлението на пътищата включва оперативно планиране на изграждането - проектиране и строителство, и поддържането на пътищата, вкл. и полагането на маркировка. Агенция "Пътна инфраструктура" е юридическо лице на бюджетна издръжка към министъра на регионалното развитие и благоустройството,

със седалище С. и със специализирани звена: областни пътни управления; Национално тол управление и И. по пътища и мостове. Агенцията осъществява своята дейност чрез централна администрация и чрез специализираните звена. Областните пътни управления осигуряват изпълнението на определени функции на агенцията на територията на една административна област, в частност осъществяват дейности по съгласуване на инвестиционни проекти в случаите, предвидени с нормативен акт чл. 30, т. 9 от правилника за структурата, дейността и организацията на работа в А. във вр. с чл. 17, т. 2 от Наредба 1/2001 г.

Предвид изложеното съдът намира, че директорът на О. – С. не е материално компетентен да се произнесе по искането за премахване на напречната шумна маркировка. За изпълнение на последното е необходимо изпълнението на процедурата по глава II от наредба № 1/2001 г. Директорът на О. – С., като ръководител на част от специализираната администрация на А. с предимно подпомагачи централната администрация функции (чл. 30 от ПСДОРАПИ) е следвало да препрати молба с вх. № 53-00-1670 от 28.09.2018г. от [фирма] на УС на А. за процедиране или произнасяне, съгласно чл. 31, ал. 2 от АПК.

Издаденият отказ, обективизиран в писмо с изх. № 53-00-1835/24.10.2018 г. на директора на областно пътно управление, е нищожен и същата следва да бъде прогласена, а делото на основание чл. 173, ал. 2 от АПК следва да се изпрати на компетентния за произнасяне орган, в случая – УС на А., за произнасяне.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените и претендирани разноски в списък по чл. 80 от ГПК в общ размер на 1300 лева, подробно описани по пера.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 33-ти състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на „Т. БГ“, В ЧАСТТА срещу писмо с изх. № 11-00-96/04.02.2019 г. на член на управителния съвет на Агенция пътна инфраструктура /УС на А./;

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част;

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на писмо с изх. № 53-00-1835/24.10.2018 г. на директора на Областно пътно управление, по жалба на „Т. БГ“, ЕИК[ЕИК], представлявано от С. С. Й.;

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Т. БГ“, ЕИК[ЕИК], представлявано от С. С. Й. направените по делото разноски в размер на 1300 (хиляда и триста) лева.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Агенция „Пътна инфраструктура“ за произнасяне по молба с вх. № 53-00-1670 от 28.09.2018 г. от [фирма] при О. – С..

Решението, в частта с характер на определение подлежи на обжалване с частна жалба в 7 – дневен срок от получаване на съобщението пред ВАС на РБ.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: